

Mál nr. 55/2015
M og
X vegna líkamstjóns.

Fall af reiðhjóli og akstur óþekkts ökutækis 25. júní 2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið 12. febrúar 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf X dags. 23. febrúar 2015.

Málsatvik.

Í lögregluskýrslu vegna málsins kemur fram að lögregla var boðuð til M þar sem hann sat á bekk við Vogatungu nær Hrauntungu. M kvaðst hafa verið á reiðhjóli og hjólað vestur Hrauntungu og ætlað inn á Vogatungu þegar óþekktri bifreið var ekið norður Vogatungu, en M hafi ekki séð bifreiðina fyrr en of seint og hann þá hemlað og beygt, og við það misst stjórn á hjólinu og dottið. Einnig liggja fyrir lýsingar af tjónsatviki í tjónstilkynningum til Sjúkratrygginga Íslands og Vinnueftirlits. Í læknisfræðilegum gögnum málsins kemur fram að M fótbrotnaði og þurfti að gangast undir aðgerð vegna brotsins.

M telur að líkamstjón hans verði rakið til notkunar óþekkts ökutækis og X sé greiðsluskylt vegna þess í samræmi við 3. mgr. 18. gr. reglugerðar um lögmæltar ökutækjatrýggingar nr. 424/2008, sbr. 2. mgr. 20. gr. sömu reglugerðar. M bendir á að allar þær tilkynningar sem liggja fyrir um tjón M gefi allar til kynna að óþekktri bifreið hafi verið ekið í veg fyrir M og líkamstjón hans sé því hægt að rekja til notkunar þeirrar bifreiðar í skilningi 2. mgr. 20. gr. reglugerðar um lögmæltar ökutækjatrýggingar. Verði að leggja þær til grundvallar og þannig greiða bætur vegna líkamstjóns M.

X telur að ekki sé komin fram fullnægjandi sönnun um að líkamstjón M sé hægt að rekja til notkunar óþekkrar bifreiðar. X vísar til þess að það séu misvísandi upplýsingar í gögnum málsins um staðsetningu óhapps, engin vitni séu að atburðinum, auk þess sem ekki sé sýnt fram á að M hafi átt umferðarrétt um gatnamót þau sem hann hjólaði.

Álit.

M ber sönnunarbyrði fyrir því að líkamstjón hans sé hægt að rekja til notkunar óþekkrar bifreiðar í skilningi 2. mgr. 20. gr. reglugerðar um lögmæltar ökutækjatrýggingar, sbr. greiðsluskyldu X í 3. mgr. 18. gr. sömu reglugerðar. Það þýðir að M þarf að sýna fram á að það séu alla vega meiri líkur en minni að líkamstjón hans sé eingöngu rakið til óþekkrar bifreiðar en ekki annarra atvika. Í gögnum málsins koma á einhvern hátt fram misvísandi upplýsingar um nákvæma staðsetningu óhapps M. Engin vitni eru af atburðinum og M getur ekki gefið nákvæmar skýringar á því með hvaða hætti hann hafi átt umferðarrétt gagnvart þeirri óþekktu bifreið sem hann kveður hafa ekið í veg fyrir sig. Að þessu virtu telst M ekki hafa sýnt fram á með nægilega skýrum hætti að líkamstjón hans sé hægt að rekja til notkunar óþekkrar bifreiðar í skilningi áðurnefndrar reglugerðar. Ekki hefur því stofnast greiðsluskylda hjá X vegna líkamstjóns M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum frá X á grundvelli reglugerðar um lögmæltar ökutækjatrýggingar.

Reykjavík 17. mars 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.